Dalším z autorů, kteří už nerozšíří svůj trapsavecký archiv je **Standa Zárybnický Houla**. Neodmyslitelně patřil k původní trapsavecké smečce, stejně jako k muzice a to nejen trampské nebo k Brdům. Získal v Trapsavci řadu cen a zvláštní je jen to, že na cenu nejvyšší vlastně nedosáhl nikdy. Přesto jeho povídky
Mám pes
,
Vobchod
nebo básnička
Vandršaty
patří k pomyslnému zlatému pokladu soutěže. Houla nebyl jen proslulým trampem v rámci Brdské smečky, doma v Rakovníku organizoval hudební dění, poskládal kompletní samizdatový zpěvník Jarka Nohavici, Karla Kryla, Jardy Hutky nebo Vládi Merty. A zapojil se do protikomunistických aktivit, jeho podpis a šíření výzvy Několik vět mu ještě měsíc před revolucí (v říjnu 1989) vynesly rozsudek s peněžitou pokutou, kterou za něho následně uhradil Karel Kryl. Ani změna režimu ho neodradila od dlouho dopředu naplánovaného dobrovolného odchodu. Více prozradí jeho tvorba nebo řada zajímavých dalších informací, které najdete na níže uvedených odkazech.

Příjemné čtení

Další dílka a informace najdete zde:
http://raport.cz/publicistika/2009-49-standa-zarybnicky/2010-01-07
http://raport.cz/noviny/2009-50_houlovi-prijel-zahrat-nohavica/2009-50/
http://www.nohavica.cz/cz/tvorba/archiv/kyvaci_plysovy_pes/kyvaci_pes.htm
http://hledani.rozhlas.cz/iRadio/?query=houla&reader=&porad%5B%5D=Ne%C5%BE%C3%A1douc%C3%AD+texty&zobrazNevysilane=0
http://www.folktime.cz/pohlocas-povidky/2672-stanislav-zarybnicky-houla.html
http://www.folktime.cz/zajimavosti/houlova-padesatka.html
http://www.folktime.cz/povidky/tratovy-delnik-trampskeho-a-folkoveho-samizdatu.html
http://www.folktime.cz/povidky/vanocni.html
http://www.folktime.cz/pohlocas-povidky/4995-takovej-mlhavej-hreben.html
http://www.folktime.cz/pohlocas-povidky/4133-z-trapsaveckych-luhu-jarne-unorovy-houluv-ohen.html
http://www.trampsky-magazin.cz/povidky/9-mam-pes-houla-43.html
http://www.rodocapsa.cz/trapsaveckydenicek/aktual/0212/0212.htm
http://www.geocaching.com/geocache/GC21T51_pro-houlu?guid=82083a44-b59b-4423-9715-47fca99f30d8

Někam, kde je hezky

Tam někam kde je hezky
tam mě můj vlak zaveze
Tam někam kde je hezky
a kam zlej člověk nevleze
kde umyli si špínu

z oken co vedou ven
a skvrna od benzínu
nepadne na můj sen

Tam někde kde je hezky
z vlaku se vylodím
a všechny starý stezky
pod kola pohodím
A třeba se i svlíknu
vždyť na co je mi šat
když celej další život
chci jenom milovat

Tam někde kde je hezky
lidi mě pozdraví
a žádnej si nemyslí
že je to nezdravý
po končetinách půjdu
stopem mě veme pták
až tuhle cestu ujdu
chci v trávě posnídat

Tam někde kde je hezky
je slyšet ticho hrát
a rose můžeš zpívat
s básníky povídat
Tam někde kde je hezky
a kam tě zavedu
mluvěj lidi česky
a voněj po medu

text písně, kterou zhudebnil Wabi Ryvola

Vandršaty

Pro básničku
pro kytičku
pro písničku
žijeme

za kus řeči
mezi klečí
se ve zteči
bijeme

z milování
z putování
z usínání
pijeme

bez úplaty
si svý svatý
vandršaty
šijeme

3. místo poezie pokročilých Trapsavec 1979

Vobchod

Ta bouřka byla pořádná. Začala ve chvíli, kdy Riky zabouchával dveře vod malýho trampskýho sroubku uprostřed brdskejch lesů. Ze smolnejch mraků lítaly tuzexový blesky, vzduch byl hustej vod deště a pak se ten jeden blesk zapích přímo někam pod Hřebeny. Po bouřce se tam musím mrknout, jestli něco nechytlo. Za chvíli bylo po ní. Ale to už začla noc, tak rychle udělat voheň, nakrmit se a pak všichni voddychovali u kytar.

Jenom já se šel sám podívat po směru toho nebezpečnýho blesku. A taky jo. Nahoře u Hřebenu vidím světlo. Šlapu co nohy vydaj, blízko to nebylo. Konečně se voheň vobjevil asi sto metrů vode mě na druhý straně lesní louky. Normální, lidmi připravenej voheň, to se pozná. Ale to ticho. Vohníček zamrkal a já to vzal jako výzvu k návštěvě.

„Ahoj, ahoj," povídá ten chlap. Vopíral se vo podivnou boudu trochu podobnou pouťový střelnici, ale roubenou z klád, bez kol, ale s pultem. „Ahoj," vodpovídám mu já. Vtom se v boudě rozsvítily petrolejky. Za pultem ležely a visely orig uesky, teletiny, sekerky, kanadky, nože, stetsony, vopasky, kanady, celty, pily, fajfky – prostě všechno, co může pořádnej traper potřebovat a co nekoupíte ani v Priru. „Vyber si rychle, už sem táhnou další," vozval se ten šklebící se chlap. Ve svý vyjevenosti jsem se vzmoh na votázku po ceně. Zašklebil se ještě víc: „Jo, to je drahý. Budeš pak muset vandrovat až do konce života. Během let to bude těžký, ale to je holt moje cena. Bereš?"

„Beru." A tak mám ještě dnes celtu kosočtverec a černej starej stetson. Na boudě se divili, kde jsem to sebral, a šli tam pak sami. Tenkrát přišlo pár lidí bez nákupu. Že prej nic nepotřebujou. No, teď už ne. Nejezděj.

Tuhle jsme zas seděli u tý malý boudy v brdskejch lesích. Bylo nás míň. A všichni si najednou sundali vošoupaný klobouky a koukali na bouřkový mraky, jak se pomalu stahujou na Hřebeny.

1. místo próza pokročilých Trapsavec 1974

A v pátek...

mi přišel zajímavej list. Papírovej, neboť na bukový, dubový a březový se píše přece jenom dost špatně.

„... děsně mě štve příšerná neobjektivita. Co enní trampský, co se jen trochu vymyká, pryč s tím

– to je názor poslední doby. Žijeme svým stylem života, protože ho považujeme za správný, a protože nám vyhovuje. Ale co vyhovuje mně, nemusí přece vyhovovat každémnu. A kde je psáno, že ten můj styl života je nejsprávnější?
Často brečíme, že na nás pořád někdo něco vidí, že proti nám něco má – a není to trochu i naopak? Nevidíme často jen sebe?
Neměl bxy spíš pojem tramp pro nás vyjadřovat lidský charakter, vlastnost, životní názor – a ne jen hodnocení člověka podle toho, jestli jezdí každý týden ven a má muzdu s khaki batlem?“
Tolik Smíšek z Plzně. Hlasuju pro. Kolik rukou se zvedá proti? Jsme tolerantní k jiným zájmům lidí, jako to vyžadujeme v některých písních a povídkách pro sebe? Nebo jsme trampové – a kdo je víc? *Rubrika Táborový oheň časopisu Mladý svět 1982* Stanislav Houla Zárybnický